

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na výživné, jeho možné alternativy a možnosti, které rodič má, aby výživné mohl vymoci. Ač je výživné určeno dítěti, neplacení výživného má přímý vliv především na rodiče, který má dítě v péči. Tento jev budu vztahovat k matkám samoživitelkám. Práce je zpracována jako případová studie. Data jsou čerpána od aktérů zainteresovaných v problematice výživného (ministerstva, Exekutorská komora ČR a neziskové organizace), dále jsou doplněna o data z Českého statistického úřadu. Skrze teorii sociální konstrukce cílových skupin dle Schneider a Ingram je v práci poukázáno na aktuální věcný návrh zákona o zálohovém výživném. Z rozebrání zákona vyplývá, že by v první fázi tento věcný návrh zákona mohl být pozitivního charakteru, ale při hlubším prostudování a diskusích jsem zjistila, že by mohl matkám samoživitelkám spíše uškodit a není jim skrze něj umožněna pomoc v tu chvíli, kdy to potřebují. Zálohové výživné by matky samoživitelky dostaly po sedmi až osmi měsících, kdy otec dítěte neplní vyživovací povinnost. Při opakovaném přezkoumání na nárok zálohového výživného nemá matka samoživitelka jistotu, že na něj znovu dosáhne. Tento návrh zákona také předpokládá, že exekuce na majetku neplatícího otce bude neúspěšná, což má za následek finanční zátěž pro matku samoživitelku.

Klíčová slova

výživné, zálohové výživné, exekuce, vymáhání výživného, věcný návrh zákona, matka samoživitelka